

РЕШЕНИЕ

№ 6897

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7113** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на застрахователно дружество ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], против решение № 2165 от 15.06.2022 г., постановено по НАХД № 8574/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 115-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-401 от 25.05.2021 г., издадено от В. Н. С., заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“ на КФН, с което на основание чл.644, ал.2 вр. с чл. 647, ал.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 4000 (четири хиляди) лева за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Жалбоподателят счита, че решението е незаконосъобразно. Счита, че нарушението не е извършено в условията на повторност. Релевират се доводи относно липсата на отегчаващи вината обстоятелства и несъответствие на наложената санкция с характера на извършеното нарушение. Сочи се маловажност на нарушението. С

оглед това касаторът моли да се отмени Решението на СРС, като противоречащо на материалния закон и поради допуснати съществени процедурни нарушения. Алтернативно е направено искане за изменение на НП, като се преквалифицира наложената санкция от такава по чл. 644, ал.2 от КЗ на такава по чл. 644, ал.1, т.1 от КЗ и да се наложи минимална законова санкция. В съдебното заседание редовно призован, касаторът не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, се представлява по делото от пълномощник – юрк. Г., която оспорва касационната жалба. Изразява искане решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XVII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: На 11.03.2021 г. в КФН, е постъпила жалба с вх. № 91-02-329 от П. Т., която възразила срещу забавено произнасяне по предявена пред „ЗД БУЛ ИНС“ АД претенция № [ЕГН] на основание договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, обективиран в полица № ВГ/02/120000258257 със срок на действие от 10.02.2020 г. до 09.02.2021 г. включително.

По повод подадената жалба е извършена проверка, като в хода на последната е изискана документацията във връзка с предявената претенция.

От приложените по делото писмени доказателства се установява по безспорен начин, че на 01.06.2020 г. П. Т. е предявила претенция за изплащане на застрахователно обезщетение с уведомление по щета вх. № [ЕГН], поради настъпило на 30.05.2020 г. застрахователно събитие - ПТП, вследствие на което са причинени увреждания на застрахования лек автомобил на П. Т. - марка и модел "СЕАТ А." с рег. номер А 1890 НР. Писмени доказателства за основанието на претенцията /включително Д./, както и банкова сметка са представени в деня на завеждането ѝ. На 02.06.2020 г. и на 04.06.2020 г. е извършен оглед на увредения автомобил и е изготвен опис на констатираните уреждания, като от ползвателя на застрахователна услуга не са изискани други доказателства за основанието и размера на претенцията. Застрахователят е следвало да се произнесе в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ - от 04.06.2020 г., когато е извършен вторият оглед на автомобила, като определи и изплати размер на обезщетение или мотивирано откаже да изплати такова. Крайният момент, в който застрахователят е следвало да се произнесе по претенцията, е 25.06.2020 г. вкл., както правилно е определил АНО. В случая застрахователното дружество се е произнесло на 22.03.2021г., като е изплатило на тази дата дължимото застрахователно обезщетение. След като констатирани, че застрахователното дружество се е произнесло извън срока по закон за това, от КФН приели, че е налице извършено нарушение, а като дата на извършването му била определена 26.06.2020 г. — денят, следващ последния ден от срока, в който е следвало

да има произнасяне.

Констатирайки горното, свидетелят Д. Н. съставила на „ЗД БУЛ ИНС“ АД АУАН № Р-06- 319/21.04.2021 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ, извършено на 26.06.2020 г.

Въз основа на цитирания АУАН, е съставено обжалваното наказателно постановление № Р-10-401/25.05.2021 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор" В. С., с което на „ЗД БУЛ ИНС“ АД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на сумата от 4 000 лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

С Решение № 2165 от 15.06.2022 г., постановено по НАХД № 8574/2021г. Софийски районен съд потвърдил процесното наказателно постановление. За да постанови своя акт, въззивният съд приел, че дружеството е осъществило състава на вмененото му административно нарушение.

Настоящата инстанция намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо. Постановено е от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата по делото.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, съгласно чл. 219, ал. 1 от АПК.

Противно на доводите в жалбата на застрахователя, правната квалификация в АУАН и НП кореспондира с нарушението. Отношението на чл. 496, ал. 1 към чл. 108, ал. 1 КЗ като на специална към обща норма, на което се позовава касаторът, би било налице в случай, че те уреждат по различен начин идентични хипотези. Тогава би се проявило и дерогиращото действие на специалната норма. Между чл. 108, ал. 1 от КЗ, приложима към сроковете за произнасяне по всички застрахователни претенции, и чл. 496, ал. 1 от КЗ, не е налице противоречие.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2. мотивирано откаже плащането. Същевременно, чл.496, ал.1 КЗ постановява, че срокът за окончателното произнасяне по такива претенции не може да е по-дълъг от 3 месеца от предявяването им по реда на чл.380 КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител. Съотношението между двата срока е нормативно определено с чл. 108, ал. 3 от КЗ, съгласно който в случаите на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато не са представени

всички доказателства по чл. 106 КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. Видно е, че всеки един от тези два срока има самостоятелно приложно поле, което е законово разграничено от това на другия, без помежду им да има застъпване. Понеже важат за различни хипотези, чл. 108, ал. 1 КЗ и чл. 496, ал.1 КЗ не са в колизия, която да трябва да се преодолява с признаване на надделяващ приоритет на втората разпоредба като специална по отношение на първата като обща. В случая конкретния срок по щета № 20110014932 е започнал да тече считано от 04.06.2020г., на която дата е представен последния документ – като след тази дата застрахователя не е изискал никакви допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, на осн. чл.106 от КЗ. Приложим е срокът по чл. 108, ал.1 КЗ, а нарушението се състои в неспазването му от ЗД „БУЛ ИНС”АД, което е следвало да се произнесе не по късно от 25.06.2020г. вкл., като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. Сумата е изплатена на 22.03.2021 г. В тази връзка са неоснователни възраженията на касатора относно неправилното квалифициране на деянието.

С разпоредбите на чл. 106 – чл. 108 от КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и да се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективизиран мотивиран отказ за плащането. Разпоредбата на чл. 496 от КЗ не предвижда различен срок. Последната се отнася до максималния срок за окончателно произнасяне, считано от датата на предявяване на претенцията, и то в случай, че застрахователят е изискал допълнителни документи – по арг. за обратното от чл. 108, ал. 3 от КЗ, каквато не е настоящата хипотеза. По делото не е спорно, че след извършване на втори оглед на увредения автомобил– 04.06.2020г. са представени всички относими документи, като след тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни доказателства. Именно от този момент е започнал да тече и 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 от КЗ, като е изтекъл на 25.06.2020 г., и считано от следващия работен ден е било в неизпълнение. Следователно правилно е определена и датата на нарушението 26.06.2020 г.

Неоснователен е и доводът на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение извършено в условията на повторност, без да са осъществени предпоставките за това. В тази връзка видно от НП в същото е описано и съгласно изискването на § 1, т. 37 от ДР на КЗ за „повторно нарушение” -по отношение на кое друго деяние има характеристиките на повторно извършеното такова. Наложена санкция правилно е определена по размер, поради което се явява и справедлива.

Не са налице и предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН и възражението на касатора е неоснователно, тъй като ЗАНН не съдържа легално определение на понятието „маловажен случай”, затова на основание чл. 11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус не указват маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства,

които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност. Точно обратно, дружеството застраховател следва да удовлетворява застрахователните претенции в срок, а извършеното нарушение в условията на повторност регламентира една по-висока обществена опасност на извършеното нарушение и непостигане на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН по предишни производства.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2165 от 15.06.2022 г., постановено по НАХД № 8574/2021г. по описа на Софийски районен съд г., НО, 115-ви състав.

ОСЪЖДА "БУЛ ИНС" АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.